

عنوان مقاله:

بررسی مساله «کودک آزاری» در مستندات فقهی و حقوق جزایی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های اسلامی زن و خانواده، دوره 3، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

--

taibeh zadmard - سطح دو حوزه علمیه خراسان / مدرسه علمیه اسلام شناسی / مشهد

خلاصه مقاله:

پدیده «کودک آزاری» یکی از مشکلات مهم جامعه است که به دلایل مختلفی اتفاق می افتد. این موضوع با تأثیرات جبران ناپذیر بر روان و جسم کودکان همراه است و می تواند برای آنها عواقب جبران ناپذیری داشته باشد. اجتماعات بسیاری به دنبال جلوگیری از این پدیده و تضعیف آن هستند. بررسی جایگاه کودک آزاری در مبانی و مستندات فقهی و حقوق جزایی جمهوری اسلامی ایران و اهمیت آن و مطالعه شئون قانونی این موضوع می تواند به تدوین قوانین و مقررات موثرتر و اتخاذ اقدامات قانونی برای پیشگیری از این اتفاقات و تحقق عدالت کمک کند. در مبانی فقهی، «کودک آزاری» محکوم است و هرگونه تجاوز به حقوق کودکان توسط فقها محکوم شده است و در حقوق جزایی جمهوری اسلامی ایران نیز، کودک آزاری تحت پوشش قوانین و مقرراتی قرار دارد که برای هر گونه تجاوز به حقوق کودکان مجازات قائل شده است. در این تحقیق به روش کتابخانه ای ادله حرمت اذیت و آزار کودک در اسلام با استناد به آیات و روایات معصومین (ع) تبیین می شود و سپس این جرم در قانون مجازات اسلامی ایران بررسی می گردد. نتیجه به دست آمده بیانگر آن است که در مبانی فقهی اسلامی، کودک آزاری به عنوان یک عمل ظالمانه و ناپسند به شمار می آید. اسلام به کودکان حقوق زیادی اعطا کرده است و کودک آزاری با توجه به این حقوق، محکوم به تحمیل جریمه و مجازات است. در همین راستا در حقوق جزایی جمهوری اسلامی ایران نیز «کودک آزاری» جرم شناخته می شود و مجازات های متناسب با این جرم تعیین شده است. اقدامات مختلفی از جمله تحقیقات، محاکمه و مجازات متناسب برای متجاوزان به حقوق کودکان در نظام قضایی ایران در نظر گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

کودک آزاری، تادیب، مبانی فقهی، حقوق جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057741>

